

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/ว ๑๕

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑/๒๕๕๕ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักบริหารกลาง
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑ / ๒๕๕๕ ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อว่าบางเรื่องจะเป็นอุทาหรณ์ช่วยสอนใจ ก่อนตัดสินใจลงมือทำอะไรจะได้คิดให้ดี ต่อด้วยแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่น่าสนใจ ทั้งนี้ผู้สนใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือระเบียบกฎหมายต่าง ๆ สามารถหาความรู้เพิ่มเติมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม www.winaimoph.com โดยในส่วนของกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย หากกระทำความผิดขณะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ยังมีผลบังคับใช้ จะปรับฐานความผิดตามบทกฎหมายเดิม แต่ถ้าหากความผิดได้กระทำลงนับตั้งแต่วันที่ความในลักษณะ ๔ และลักษณะ ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ก็ปรับฐานความผิดตามบทกฎหมายใหม่ครับ ส่วนลูกจ้างประจำนั้นกระทรวงการคลังไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ แต่อย่างใด การดำเนินการทุกอย่างจึงยังคงเหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

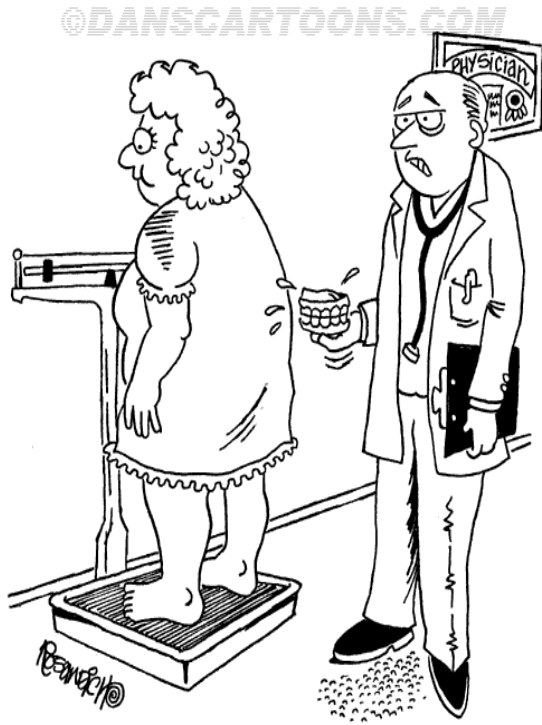
๑ กรณีนางนกน้อย หัวหน้าสถานีอนามัย (เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน) ประจำสถานีอนามัยตำบลในกรงเหล็ก

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้จำคุกนางนกน้อย ๒ ปีในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๓ ประกอบมาตรา ๘๓ กรณีร่วมกันกับพวกเรียกรับเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท จากนางสัมพันธ์ มารดาของนายสัมพันธ์ นักโทษคดียาเสพติดซึ่งถูกศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำคุก ๒๐ ปี และคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา โดยหลอกลวงว่าจะนำเงินจำนวนดังกล่าวไปมอบให้กับผู้พิพากษาศาลฎีกาเพื่อตอบแทนในการที่กระทำการพิพากษาให้ยกฟ้องและปล่อยตัวนายสัมพันธ์ แต่ศาลฎีกาพิพากษายืนให้จำคุกนายสัมพันธ์ เหตุเกิดเมื่อตอนกลางปี ๒๕๔๘

การกระทำของนางนกน้อยที่เข้าไปช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นการฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๒ อันเป็นการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

☺ กรณีนางหวังดีรัตน์ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ) สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม ได้รับผู้ถูกคุมประพฤติจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดไว้เพื่อให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ โดยไม่ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เฉพาะในปี ๒๕๕๑ รับผู้ถูกคุมประพฤติไว้ทำงานบริการสังคมทั้งหมด ๑๐ คน นายแสบศักดิ์ ผู้ถูกคุมประพฤติในคดีเล่นพนันฟุตบอลและยาเสพติด เป็นหนึ่งในจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติดังกล่าวที่เลือกทำงานบริการสังคมที่สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม กำหนดให้ทำงานระหว่างเดือนกันยายน-พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ระยะเวลารวม ๔๘ ชั่วโมง ได้รับมอบหมายจากนางหวังดีรัตน์ให้ทำความสะอาดฝ้าเพดานและตัดแต่งกิ่งไม้ แต่นางหวังดีรัตน์เห็นว่า

นายแสบศักดิ์ทำงานโรงงาน กลัวจะต้องขาดงาน จึงแนะนำนายแสบศักดิ์ให้ว่าจ้างคนอื่นทำงานแทนเป็นเวลา ๖ วัน อัตราค่าจ้างวันละ ๓๐๐ บาท โดยให้อาสาสมัครสาธารณสุขรับเงินจากนายแสบศักดิ์ไปจัดหาแรงงานมาทำงานแทน หลังจากเสร็จงานนางหวังดีรัตน์ได้ลงชื่อรับรองการปฏิบัติงานบริการสังคมของนายแสบศักดิ์อันขัดต่อเจตนารมณ์ของการคุมประพฤติที่มุ่งหมายให้ผู้ถูกคุมประพฤติทำงานบริการสังคมด้วยตนเอง ก่อนหน้านี้นางหวังดีรัตน์เคยแนะนำผู้ถูกคุมประพฤตรายอื่นให้กระทำในทำนองเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง

การกระทำของนางหวังดีรัตน์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและ

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตาม มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลาหนึ่งเดือน

☺ นางหัวใส ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย (เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน)

สถานีอนามัยบ้านโนนล็กไก่อ

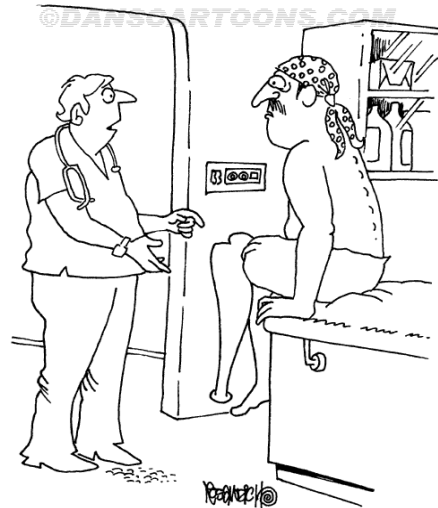
ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่งได้จัดให้มีการฌาปนกิจสงเคราะห์ขึ้นเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่เสียชีวิต ผู้สมัครประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวต้องสมัครเป็นสมาชิกชมรมและได้รับการรับรองคุณสมบัติจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำเขตพื้นที่รับผิดชอบ เมื่อสมาชิกของชมรมที่เข้าร่วมกิจกรรมเสียชีวิตชมรมจะจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ทายาทตามรายชื่อผู้รับประโยชน์ที่ระบุไว้ในใบสมัคร

นางหัวใส หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านโนนล็กไก่อ ซึ่งมีหน้าที่รับรองคุณสมบัติผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกของชมรมรวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมฌาปนกิจสงเคราะห์ประจำเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีอนามัยบ้านโนนล็กไก่อ ได้ปลอมลายมือชื่อนายเท่งทิงกับนายท้อแท้ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านลงในใบสมัครพร้อมทั้งรับรองคุณสมบัติแล้วส่งรายชื่อชื่อนายเท่งทิงกับนายท้อแท้เข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมฯ และร่วมกิจกรรมฌาปนกิจสงเคราะห์ไปยื่นประธานชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขจังหวัด โดยระบุว่าให้นายสีหมอก เกี่ยวข้องเป็นหลาน เป็นผู้รับประโยชน์ของนายเท่งทิง แต่ความจริงนายสีหมอกเป็นสามีนางหัวใสและไม่ได้เป็นหลานนายเท่งทิง กับระบุว่า ให้นางเขี้ยว เกี่ยวข้องเป็นหลานนายท้อแท้เป็นผู้รับประโยชน์ของนายท้อแท้ แต่ความจริงนางเขี้ยวเป็นเพื่อนกับนางหัวใสและไม่ได้เป็นหลานของนายท้อแท้ ก่อนหน้านี้นายเท่งทิงได้ขอสมัครเป็นสมาชิกของชมรมฯ ระบุชื่อนางบุญยัง บุตรสาวของนายเท่งทิง เป็นผู้รับผลประโยชน์ แต่หลังจากสมัครเป็นสมาชิกแล้ว ๑ เดือน นายเท่งทิงป่วยเป็นโรคมะเร็งและนางหัวใสได้นำเงินค่าสมัครพร้อมกับใบสมัครมาคืน โดยอ้างว่านายเท่งทิงป่วยหนักไม่สามารถรับเข้าเป็นสมาชิกชมรมได้ ส่วนนายท้อแท้ไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกของชมรม หลังจากนายเท่งทิงกับนายท้อแท้เสียชีวิต นายสีหมอกได้ยื่นคำร้องขอรับเงินฌาปนกิจสงเคราะห์ของนายเท่งทิง จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท และนางหัวใสได้นำเงินมามอบให้ภริยานายเท่งทิง ๒ ครั้ง ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท บอกว่าเป็นเงินค่าทำบุญ ส่วนรายนายท้อแท้ที่เสียชีวิตทางชมรม

ได้จ่ายเงินให้กับนายเขี้ยว จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และนายเขี้ยวได้นำเงินมามอบให้ภริยาของนายท้อแท้ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท บอกว่าเป็นเงินค่าทำบุญเช่นเดียวกัน ต่อมานางหัวใสได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอาญา คดีถึงที่สุด ศาลฎีกาพิพากษาว่า นางหัวใสมีความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๕ ให้ลงโทษจำคุกนางหัวใส จำนวน ๑ ปี

การกระทำของนางหัวใสดังกล่าวนอกจากจะเป็นความผิดทางอาญาแล้ว ยังเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดออกจากราชการ

“You have sap on the knee.”

☺ กรณีนายคึกคัก ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล (นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ) โรงพยาบาลวิไล (ผู้บังคับบัญชาที่พยายามเอาใจใส่ สอดส่องดูแลลูกน้องจริง ๆ)

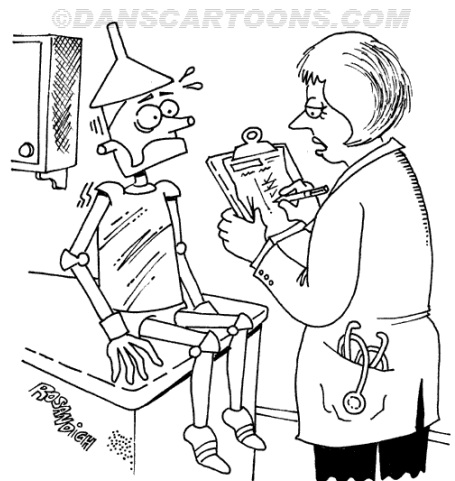
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๙ นางสาวสุดสวย แพทย์ประจำโรงพยาบาลไฮเทค พบว่ามีผู้นำกล้องถ่ายรูปติดตั้งที่โต๊ะทำงานและเดินสายโทรศัพท์เชื่อมต่อไปยังห้องตรวจโรคของนายคึกคัก ผู้อำนวยการโรงพยาบาลไฮเทคซึ่งอยู่ห้องติดกันและด้านหลังห้องมีช่องว่างสามารถเดินผ่านไปมาระหว่างห้องได้ จึงตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำห้องตรวจโรคที่ใช้สำหรับนายคึกคักพบภาพของนางสาวสุดสวย จำนวน ๙ ไฟล์ นางสาวสุดสวยจึงได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีอาญากับนายคึกคัก สองสามวันต่อมานายคึกคักพร้อมด้วยภรรยาและเพื่อนร่วมงานได้เดินทางเข้าพบครอบครัวของนางสาวสุดสวยได้ยอมรับผิดพร้อมทั้งขอโทษกับบิดาของนางสาวสุดสวย และประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้นนายคึกคักได้โทรศัพท์บอกนางสาวสุดสวยว่ายอมชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนัดหมายจะจ่ายเงินในวันรุ่งขึ้น แต่เมื่อนางสาวสุดสวยได้ยื่นเอกสารให้นายคึกคักอ่านและตรวจดูก่อนที่จะลงนามยุติเรื่องตามที่ตกลงไว้ นายคึกคักไม่ยอมชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่ตกลงกันไว้

การกระทำของนายคึกคักเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนนายคึกคัก จำนวน ๕ % เป็นเวลาสามเดือน

☺ กรณีนายบัวขาว นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภออุ้มผาง (โชว์ลีลาศิลปะแม่ไม้มวยไทยได้เข้าตาจริงๆ)

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายบัวขาวและนางสาวโฉมงามได้อยู่กินด้วยกันนั้นสามีภรรยา โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน ๑ คน อยู่กินกันมาจนลูกอายุประมาณ ๒ ปี ทั้งคู่เกิดมีเรื่องหึงหวงกัน จนต้องแยกกันอยู่ตามลำพัง ประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ นายบัวขาวได้ไปรับนางสาวโฉมงามจากที่ทำงานพาไปพุดคุยที่บ้านพักของนายบัวขาวเพื่อปรับความเข้าใจ แต่ระหว่างพุดคุยทั้งคู่ได้ทะเลาะวิวาทและมีปากเสียงกัน นายบัวขาวบันดาลโทสะทำร้ายร่างกายนางสาวโฉมงามโดยใช้เท้าเตะ ๔-๕ ครั้ง แล้วจับศีรษะของนางสาวโฉมงามเหวี่ยงใส่ฝาผนังบ้าน จนนางสาวโฉมงามได้รับบาดเจ็บ

จากนั้นจึงนำตัวนางสาวโฉมงามไปส่งที่บ้านนางสาวนิตติเยวเพื่อนของนางสาวโฉมงาม นางสาวนิตติเยวได้นำตัวนางสาวโฉมงามไปรักษาที่โรงพยาบาลประจำอำเภอ และแพทย์ได้ส่งตัวนางสาวโฉมงามไปเข้ารับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดในเวลาต่อมา แพทย์ผู้ชันสูตรบาดแผลลงความเห็น ว่า นางสาวโฉมงามบาดเจ็บสาหัส ต้องเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาจนประกอบกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินคดีอาญากับนายบัวขาว โดยนายบัวขาวได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนและในชั้นศาลว่าทำร้ายร่างกายนางสาวโฉมงามจริง ศาลพิพากษาว่านายบัวขาวมีความผิดตามประมวลกฎหมาย

"Just as I suspected...hardening of the arteries."

อาญามาตรา ๒๙๗ (๘) ลงโทษจำคุก ๑ ปี นายบัวขาวให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติภายในกำหนด ๑ ปี รายงานตัว ๓ ครั้ง ตามที่พนักงานคุมความประพฤติกำหนด

การกระทำของนายบัวขาวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

☺ กรณีนายประท้วงศักดิ์ ลูกจ้างประจำ

ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดสมบัตินบุรี

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายประท้วงศักดิ์ได้ให้
การรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า เมื่อเดือน
มกราคม ๒๕๕๔ ตนได้ให้นายตุ๊ดตู่ผู้ควบคุมกำกับดูแลการ
ใช้รถยนต์และดูแลพนักงานขับรถยนต์ของสำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดสมบัตินบุรี เช่นชื่อในใบสั่งซื้อน้ำมัน แล้ว
นำรถยนต์ของทางราชการหมายเลขทะเบียน ก - ๙๙๙๙
สมบัตินบุรี ซึ่งตนเองรับผิดชอบไปเติมน้ำมันไม่ให้เต็มถัง
จากนั้นนำรถยนต์กลับไปที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
สมบัตินบุรี ใช้สายยางใส่ลงไปจนถึงน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วค่อยๆ

เปิดน้ำประปาให้ไหลช้าๆเพื่อไล่อากาศและน้ำมันดีเซลให้ลอยอยู่ข้างบนจนเต็มถังแล้วจึงนำรถยนต์มา
จอดไว้ตามเดิม เป็นเหตุให้รถยนต์ดังกล่าวได้รับความเสียหายใช้งานไม่ได้ ต้องเสียค่าซ่อมแซมเป็นเงิน
๑๐,๐๐๐ บาท สาเหตุเนื่องจากนับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติหน้าที่จนถึงปัจจุบันรวมเป็นเวลา ๓๐ ปี ตนไม่เคย
ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบขับรถยนต์ที่อยู่ในสภาพดีและใหม่เหมือนกับพนักงานขับรถยนต์คนอื่น แต่
จะได้รับรถยนต์ในสภาพที่ย่ำแย่กว่าคนอื่น โดยผู้ควบคุม กำกับดูแลการใช้รถยนต์มักอ้างว่า ตนไม่
สามารถขับรถยนต์ไปต่างจังหวัดหรือเข้ากรุงเทพมหานครได้ หรือตนเป็นช่างซ่อมเครื่องยนต์ ถ้ามีอะไร
เกิดขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาเครื่องยนต์เฉพาะหน้าได้ นอกจากนี้ บางครั้งตนยังถูกเจ้าหน้าที่ของกลุ่ม
งานต่างๆ ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมบัตินบุรีที่ตนได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานขับรถยนต์
พุดจาประชดประชันเกี่ยวกับสภาพรถอยู่เนืองๆ ทำให้ตนเองรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหาทางให้ได้ใช้รถยนต์ใน
สภาพที่ดีกว่าคันที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ นายประท้วงศักดิ์ได้นำเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์มาขอใช้
คืนให้กับทางราชการแล้ว

การกระทำของนายประท้วงศักดิ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตาม
ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง ลงโทษ
ลดขั้นค่าจ้าง จำนวน ๑ ขั้น

☺ บุคคลภายนอกที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่ จะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีเท่านั้น (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ๓๔๔/๒๕๕๑)

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเคยฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่ามีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๑๗/๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนเป็นคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๓๒/๒๕๔๙ และคดีถึงที่สุดแล้ว สำหรับคดีนี้ผู้ร้องเป็นภรรยา โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี ยื่นคำร้องขอพิจารณาพิพากษาคดีใหม่โดยอ้างว่าผลจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการทำให้ครอบครัวขาดรายได้ ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง

และมีความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก ดังนั้น เมื่อเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง การที่ผู้ฟ้องคดีถูกปลดออกจากราชการเป็นการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง หากการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้รับคำสั่งย่อมได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรงจากผลการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี การขาดรายได้ ครอบครัวถูกดูหมิ่นเกลียดชัง มีความเป็นอยู่อย่างยากลำบากก็เป็นผลกระทบที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี หากใช้การกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลภายนอกผู้มี

ส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

☺ ตัวอย่างของการใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลแล้วจะอ้างความเหมาะสมสั่งให้ใครต่อไปปฏิบัติงานตรงไหน อย่างไรก็ได้ก็ได้ คำสั่งต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ให้ทำได้และมีเหตุผลที่ดีประกอบด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๑๒/๒๕๕๒)

โรงพยาบาล ข. เป็นโรงพยาบาลชุมชนในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ก. ซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาค อำนาจในการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา จึงเป็น

อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามคำสั่งจังหวัดฯ ที่มอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดมีอำนาจในการสั่งอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่น โดยไม่รวมถึงการปฏิบัติราชการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสงวนไว้โดยเฉพาะและต้องนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ได้แก่ ข้อ ๓.๑.๔ การบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การพิจารณาความดีความชอบ และการพิจารณาโทษทางวินัย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล (พยาบาลวิชาชีพ ๗) (ด้านการพยาบาล) กลุ่มงานการพยาบาล โดยตัดโอนตำแหน่งและอัตราเงินเดือน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าผู้ป่วยนอก ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีข้าราชการระดับ ๖ ถือครองอยู่ โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงพยาบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและได้แต่งตั้งข้าราชการระดับ ๗ รายอื่น มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานพยาบาลแทนผู้ฟ้องคดีนั้น แม้จะเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างภายในโรงพยาบาลมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในหน่วยงานตามความจำเป็นและตามอำนาจบังคับบัญชาที่มีอยู่ ทั้งนี้ ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเรื่องมอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา ข้อ ๑.๒.๒ และข้อ ๓ แต่การมอบหมายดังกล่าวจะต้องมีความเหมาะสม

มีเหตุผล และมีกำหนดระยะเวลาตามสมควร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ครองอยู่โดยมิได้กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ไว้ และให้บุคคลอื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ฟ้องคดี ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์จะให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งตามคำสั่งจังหวัดอีกต่อไป กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งบุคคลให้

ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบคำสั่งจังหวัดฯ และเมื่อต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการภายในโรงพยาบาลโดยให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานผู้ป่วยนอกตามคำสั่งเดิมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

